Entstehungsort unbestimmt, um 1465/1475

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35059
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

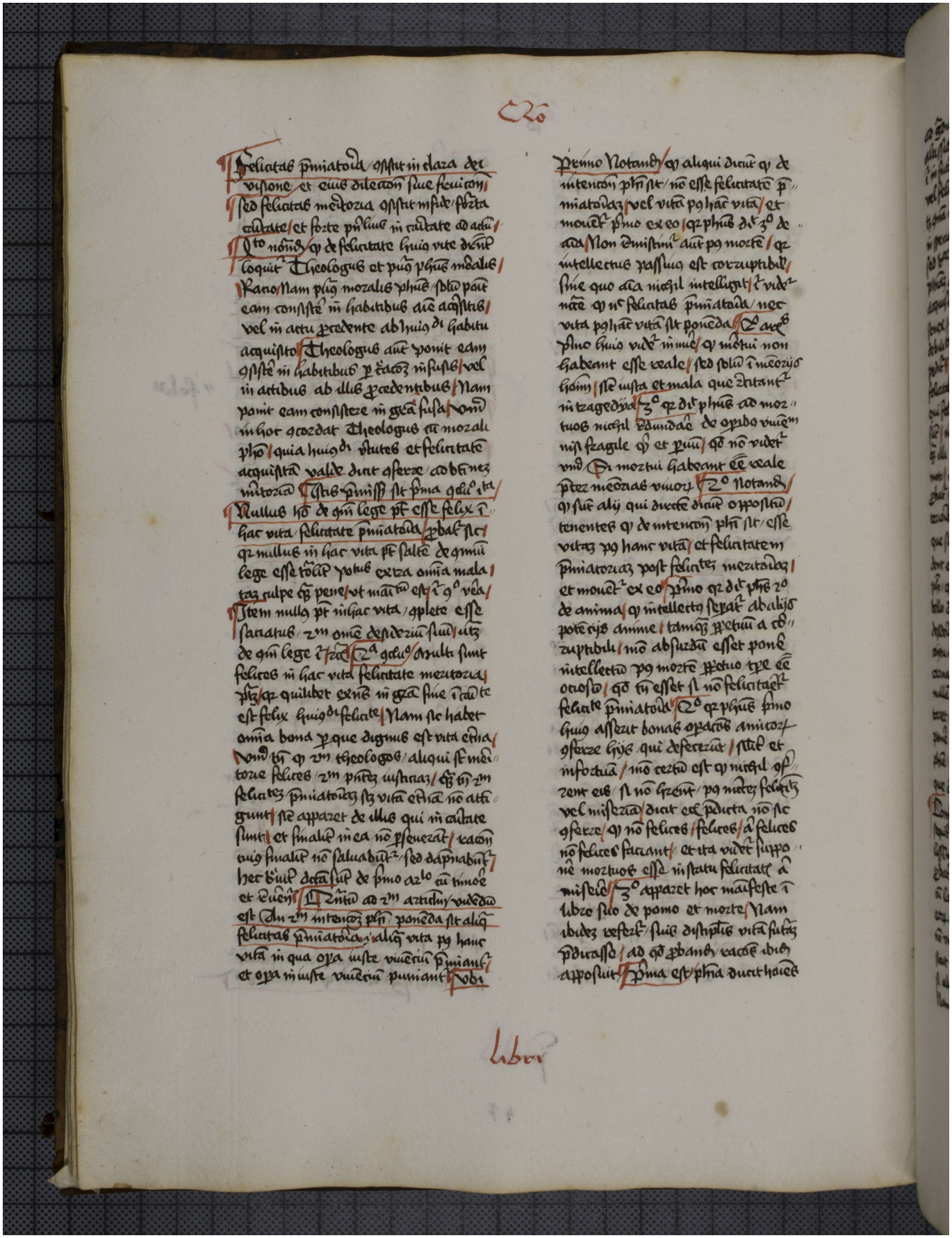

C26

Felicitas primarie consistit in claza dei visione et eius dilectione sive fruitione sed felicitas secundaria consistit in fide, spe et caritate, et forte primus in caritate ad actum. Ito notandum quod de felicitate huius vite dicunt loquitur Theologus et primus philosophus in decalogo. Rano. Nam philosophus moralis philosophus solum ponit eam consistere in habitibus ante acquisitis vel in actu procedente ab huiusmodi habitu acquisito. Theologus autem ponit eam consistere in habitibus per caritatem infusis vel in actibus ab illis procedentibus. Nam ponit eam consistere in gracia infusa. Unde in hoc concordat Theologus cum moralis philosophus, quia huiusmodi virtutes et felicitate acquisita valde dicunt afferre ad beatitudinem mundanam. Istis premissis sit prima conclusio ista. Nullus homo de communi lege potest esse felix in hac vita felicitate primaria, probatur sic, quia nullus in hac vita potest simpliciter de communi lege esse totaliter potius extra omnia mala tam culpe quam pene, ut manifestum est in 9o veda. Item nullus potest in hac vita simpliciter esse saturatus. 2m omne desiderium sui, utique de communi lege. Secundo conclusio. Multi sunt felices in hac vita felicitate mundana, patet, quia quilibet existens in gracia sive in caritate est felix huiusmodi felicitate. Nam sic habet omnia bona per que dicimus esse vita etiam. Unde ipsi qui 2m theologos, aliqui sunt mundane felices. 2m patet ex instantia, quia in 2m felicitates primariae sive vita etiam non attingunt. Sic apparet de illis qui in caritate sunt, et finaliter in ea non perseverant, eorum quia finaliter non salvabuntur, sed damnabuntur. Hec dicuntur sunt de primo ar. cum timore et dicendum. Ad 2m articulum videndum est. In 2m intentum potest poneda sit aliqua felicitas primaria, aliqua vita per hanc vita in qua opera iuste viverunt premiantur et opera in iuste viverunt puniantur. Vbi

Primo Notandum quod aliqui dicunt quod de intentum philosophi sit non esse felicitatem primariam vel vita per hanc vita et movetur primo ex eo quia primus dicit 3o de anima. Non dimittunt aut per mortem quia intellectus passivus est corruptibilis sive quo anima nihil intelligit. Et videtur inde quod non felicitas primaria nec vita per hanc vita sit poneda. Sed arg. primo huius videtur in me quod motui non habeant esse reale, sed solum in mente ipsorum homini sic iusta et mala que dicitantur in tragedia. 3o quia dicit philosophus ad mortuos nihil pertinet de operibus vitae nisi fragile quod et parvum, quod non videtur vnde. Ergo mortui habeant esse reale. Ergo 2o Notandum quod sunt alii qui dicere dicunt oppositum tenentes quod de intentum philosophi sit esse vitam per hanc vita et felicitatem primariam post felicitatem mundanam et movetur ex eo primo quia dicit philosophus 2o de anima quod intellectus separatur ab aliis potentiis anime, tamen potentiam a corruptibili, nisi absurdum esset ponere intellectum per mortem propter esse otiosum, quod tunc esset si non felicitaretur felicitate primaria. Secundo quia philosophus primo huius assert bonas operationes amicorum afferre his qui decesserunt, sicut et infortunia, nisi certum est quod nihil operentur eis si non gerent per mortem felicitatem vel miseriam, dicit esse predicta non sic afferre quod non felices, felices, a felices non felices faciant. Et ita videtur supponere mortuos esse in statu felicitatis a miseria. 3o apparet hoc manifeste in libro suo de pomo et morte. Nam idem refert suis discipulis vita sua per durasse, ad quod probandum eadem dicta apposuit. Prima est prima ducit hoc

libri